

— Тая буца е много злокачествена, каза той. Трѣбва да я отрѣжа.

И той извади ножчето си разрѣза ми бузата и остана смаянъ като извади яйцето оттамъ. Оттогава имамъ тоя бѣлѣгъ на бузата си.

Вториятъ почналъ:

— Една вечеръ забравихме да заключимъ вратата прѣди да си легнемъ. Прѣзъ нощта въ кѣщата ни се вмъкнаха разбойници и почнаха да обиратъ всичко.

Напрасно жена ми ме молѣше да стана и да прогона разбойниците. Азъ се заинатихъ и не искахъ да трѣпна. Тѣ обраха всичко, най-послѣ взеха и чергата, съ която бѣхъ се покрилъ, но азъ пакъ не станахъ.

Третиятъ казалъ:

— Единъ пжтъ ме заболѣ зжбъ и азъ отидохъ при лѣкаря. Той ме прѣгледа и ме попита, кой зжбъ ме боли. Азъ се заинатихъ и не му отговорихъ.

— Нали си лѣкаръ, казахъ му, познай самъ!

Лѣкарътъ ми прѣгледа внимателно зжбитѣ и извади единъ отъ тѣхъ.

— Навѣрно този е болниятъ, каза той, като го сложи прѣдъ мене.

— Не!... не е този, казахъ азъ.

Той извади другъ

— Този ли е?

— И този не е!

Така той вади зжбъ-по зжбъ, до като ми извади всичкитѣ зжби и азъ пакъ не му казахъ, кой е болниятъ.

Сждията ги изслуша съ търпение и каза:

— И тримата сте голѣми инатчии, затова и тримата имате право. Оня човѣкъ е поздравилъ и тримата, но не отъ почитъ къмто васъ, а отъ страхъ.

